

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Floriano martyre. Cap[itulum]. cxxi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

Liber

fecit: eo q̄ manu illa multis ep̄las scripsit
quos a deorū sacrificiis reuocabat. Ille nō sc̄
dali sui corporis preciū gaudebat: eo q̄ exi-
stens iudeus multos ne xp̄m colerent scribens
ep̄olas confortabat. Tunc iulianus plumbū
liquefactum in os eius infundi iussit. Deinde
super lectum ferreum ventre deorsum extendi:
et carbones subterponi: ac salem et adipē asper-
gi: dorsum quoq; eius desuper virgis cedi. Et
eius in omnibus immobilis permanfuit: iussit
eum in carcere trudi. Ad quem veniens anna
mater eius filium in dñō horabatur. Quod iu-
lianus audiēs: fecit eam teneri: et per capillos
appensam vngulari: ac lā pades ardentes eius
laceribus apponit: que cum veteretur emisit spi-
ritum. Post hec imperator quiriacuz eductū
hilare vultum habentē: iussit in foveam profun-
dam serpentibus plenā sacrari eodem a vene-
fico immisis. Sed tamē serpentes omnes su-
bito extinti sunt. Quo viso miraculo amonius
incantator cōuersus est: et in xp̄i confessione iussu
imperatoris decollatus. Deinde mandauit iu-
lianus quiriacuz in caldariā oleo feruentissimo
plenam immergi. Quam ille se signans pro-
te ingreditur: orans deum: ut iterum martyrio
baptizaretur. Istratus iulianus in ipso cacabo
eum gladio pectore transfodi mandauit. Sicq;
martyrium suū consumauit quarto nonas mai-
die sabbati. Sepultusq; est hierosolymis cum
anna marie eius amonio martyre.

De sancto Floriano martyre. Cap. cxii.

Lorianus marty^r
passus est apud lauracum op-
pidum temporib^z diocletiani
et maximiani imperatorum sub
prefide aquilino. Qui cuz esset
princeps officiū militariū in ce-
ria urbe audiens qualiter quadraginta marty-
res xp̄iani post diversa supplicia ab aquilino
prefide in carcere detenti essent desiderio mar-
tyri vale faciens militibus suis versus laria-
censem clivitatem ire cepit. Obulutq; militib^z
qui a prefide missi fuerant ad perquirendos
xp̄ianos: seipm sponte illis obrulit vi christia-
num. Quem illi tenentes duxerunt ad prefidē:
qui florianum christi nomen constiterent p̄si-
mo arg^r iterum a militibus propriis cedi iussit:
deinde scapulas eius acutis configi. Et cuz eū
ad omnia supplicia paratum vidisset: iussit illi
ad flumen anisi adducit: et ligato ad collū eius
saxo ipsum de ponte precipitauit. Cum autem
eodem adductus orandi spactum a militibus
imperasset: quidaz mīles cereris crudelior su-
perueniens cererosq; de morane necis eius redar-
guens: illum in flumen precipitauit. Statimq;
oculi illi crepuerūt. Postq; nō sancrus mar-
tyr: animā christo redditur corpus eius super
yndas enatas in eminēti saxo ab aquis electū

Quartus

est. Et supuentē aquila alis exp̄asis in modū
crucis: corp^r a feris pregebat. Tūc reuelātē se
sanco martyre cuidam deuote matrone xp̄iane
ostenſisq; ei indiciū loci ubi eum iuueniret: et
ubi cū sepeliret: mulier iunctis bobus cū plau-
stro ad locū deuenit: et corp^r iuueniū veſiculō
imposuit: ſentibus quoq; spinofis timore paga-
noꝝ operat. Et interrogantib^z q̄busdā spinas
collectas: ad claudēti horū ducere simulauit.
Deduxitq; corpus ad locū ſibi a beato martyre
demōstrātū ubi ipm ſecreto tumulauit. Sed dū
boves plauſtrū trahtentes in via ſiti deficerent:
nec aquā reperire poſſent: orāte muliere et mar-
tyris auxiliū postulante ſubito fons de terra
erupit: et ſatiatis animalibus rīſq; in pſens in
ipſo loco fluere non deficit. Passus eſt aut̄ san-
ctus martyr. lit. non. maſ.

De ſc̄a Herina vngine et martyre. Cap. cxiii.

Erina vīrgo et martyre

tz filia fuit licinii impatoris i
cūitate magedō: et licinie regle
ne: q̄ virgo pūs penelope voca-
baf. Pater nō ei turrī nobis
lissimā cōſtruxit: et muro circum-
cinctit ac viridariū plātauit: ipm locū cūctis
delitiis replete: ſtatuaſq; xviii. deorū appo-
ſuit: ubi filiā ūa annoꝝ ſex ppter eius elegatiā
rīſq; ad tps nupſarū incluſit: datis ei ancillis
rīſq; ad ministeriū: et apellano magro lras edo-
cendū. Lū aut̄ eſſer annoꝝ xii. die quadā colū-
ba p fenestrā turris orientalē ſup mēſam para-
tā tulit olinā: et p alia fenestrā occidentalē cor-
uus in eadē mensa depofuit viperā. Qd cū ma-
gistro retulisset: expoſuit coūū regē ipioꝝ: vi-
perā tribulationē ſibi inferendā: colubā regez
celoz: olinā nō pacē celicā ſibi dādā. Pater nō
eius volē illā nuptiū tradere ipiꝝ animū req̄ſi-
uit. Puella nō dierū vii. accep̄is idūcīs deos
patris ſupinde cōſuluit. Sed ab eis nullo rīſo
habito deum xp̄ianoz de q̄ audierat inuocauit:
Qui statiz angel^r dñi appārēs ēa in fide docuit:
mutatoꝝ noīe herinā vocauit. Sequētī nō die
theotimus quidā p̄bbyter ab angelo in turrem
intromiſſus cā baptizauit: moꝝ illa p̄is idō-
la de turri pīcīt. pater nō poſt dies ſeprem re-
verſus cū idola cōfracta vidififer: ipsamq; xp̄ia-
na dīdicififer: ea ad ciuitate duci fecit: q̄ iuxta
urbis portā diabolū ſibi apparentē et eidē cōni-
nantē crucis ſigno fugauit. Lū aut̄ xp̄m con-
ſitref iuſſu patris vincita vngulis indomitorū
equoz terēda ſubīcīt: ſed ipa angelo aſſiſtente
nil leſa: pater moſu vii ex eq̄s occidif. Quem
virgo a mortuis ſuſcitauit: et conuersum una cū
mīe ūa ū turri reclusit donec pemētīa agerēt.
Ipsa nō in ciuitate remāſit: ubi christum annū-
ciās mīlos cōuertit. Qd audiēs ſedechias de-
cius frater licinii rex porētissim⁹ venit ad ipa-
ciuitate: et herinā comprehēſam in foveā ſerpe-